

Djelovati sa svom marljivošću

predsjednik Henry B. Eyring
prvi savjetnik u Prvom predsjedništvu

Trebamo naučiti našu dužnost od Gospodina i onda trebamo djelovati sa svom marljivošću, nikada lijeni niti nemarni.

Braćo, zahvalan sam što večeras mogu biti s vama. I ponizan sam zbog onoga što znam o vašoj vjernoj svećeničkoj službi. Govorim vam večeras o marljivosti u Gospodinovoj službi. Nedavna iskustva navela su me na taj izbor.

Jedno je bilo moje pažljivo proučavanje čudesne nove knjižice za Aronovo svećeništvo o kojoj je brat David L. Beck govorio. Nazvana je *Ispunjavanje moje dužnost prema Bogu*. Dok sam čitao i razmišljao o tome što ona očekuje od mladića da čine i postanu, shvatio sam da opisuje ono što je predsjednik Brigham Young obećao obnašatelju svećeništva koji bude marljiv tijekom svog života: »Pojedinac koji ima udjela u svećeništvu, i koji nastavi vjeran svojem pozivu, koji neprestance uživa u vršenju onoga što Bog zahtijeva iz njegovih ruku, i nastavi tijekom života izvršavati svaku dužnost osigurat će sebi ne samo povlasticu primanja, već i spoznaju da može primiti ono što je Božje, kako bi mogao znati namisao Božju neprestance.«¹

Prije samo nekoliko tjedana vidio sam novog đakona kako započinje put tom stazom marljivosti. Njegov mi je otac pokazao skicu koju je njegov sin napravio, koja pokazuje svaki red u njihovoj kapeli, broj za svakog đakona koji će biti zadužen podjeljivati sakrament, i njihovu rutu po kapeli za posluživanje sakramenta članovima. Otac i ja smo se nasmijali misleći kako je dječak, iako se to nije tražilo od njega, napravio plan da bi bio siguran da će uspjeti u svojoj svećeničkoj službi.

Prepoznao sam u njegovoj marljivosti uzorak iz nove knjižice *Dužnost prema Bogu*. To je naučiti što Gospodin očekuje od tebe, napraviti plan za izvršavanje toga, djelovati po svom planu s marljivošću, i onda podijeliti s drugima kako te tvoje iskustvo promijenilo i kako je blagosloвило druge.

Đakon je načinio tu skicu kako bi bio siguran da će moći učiniti ono što ga je Gospodin pozvao da čini. Na početku njegove svećeničke službe Gospodin ga je podučio da uživa u neprestanom »vršenju onoga što Bog zahtijeva iz njegovih ruku«.²

Drugo iskustvo koje me navelo da vam večeras govorim o marljivosti bilo je promatranje čovjeka koji je bio pri kraju svoje svećeničke službe u ovom životu. Bio je biskup dva puta. Njegov prvi poziv za biskupa, mnogo godina prije nego što sam ga sreo, bio je u njegovoj mladosti. Sad je bio star, drugi put razriješen kao biskup. Njegova sve veća fizička ograničenja učinila su bilo kakvu svećeničku službu vrlo teškom.

Ipak je imao plan kako djelovati s marljivošću. Svake nedjelje, kad je mogao doći u Crkvu, sjedio je u redu najbližem vratima, gdje je većina ljudi ulazila na sakramentalni sastanak. Dolazio je ranije kako bi bio siguran da je mjesto slobodno. Svaka osoba koja je stizala mogla je vidjeti njegov pogled ljubavi i dobrodošlice, baš kao što su vidjeli dok je sjedio za govornicom kao njihov biskup. Njegov nas je utjecaj grijao i uzdizao jer smo znali nešto o cijeni koju je plaćao za služenje. Njegov zadatak kao biskupa bio je gotov; njegova svećenička služba nije završila.

Vidjeli ste takve primjere velikih svećeničkih službenika. Večeras ću vam pokušati ispričati što sam ja naučio o njima. Započinje s njihovom spoznajom o tome u čijoj su službi i u koju svrhu. Kad to uđe u njihova srca, sve se mijenja.

Najprije ću govoriti izravno mladićima u Aronovom svećeništvu. Postat ćete marljiviji kada osjetite veličinu povjerenja koje vam je Bog dao. Poruka Prvog predsjedništva za vas nalazi se u knjižici *Dužnost prema Bogu*. »Nebeski Otac ima veliku vjeru i povjerenje u vas, i on ima važno poslanje za vas koje trebate ispuniti. On će vam pomoći kada mu se obraćate u molitvi. Slušajte poticaje Duha pokoravajte se zapovijedima i obdržavajte saveze koje ste sklopili.«³

Ivan Krstitelj vratio se na zemlju da obnovi svećeništvo koje vi mladi obnašate. On je obnašao ključeve Aronovog svećeništva. Ivan je onaj kome se Isus obratio da ga krsti. Ivan je znao tko ga je pozvao. Rekao je Gospodinu: »Trebalo da ti krstiš mene.«⁴

Ivan je znao da Aronovo svećeništvo drži ključ posluživanja anđeoskog, i evanđelja pokajanja, i krštenja uranjanjem za otpust grijeha kad ga je Gospodin poslao da zaredi Josepha Smitha i Olivera Cowderyja 15. svibnja 1829. godine.⁵ On je znao tko ga je pozvao i u koju je proslavljenu svrhu bio poslan.

Vaši svećenički pozivi omogućuju vam da nudite sakrament Gospodnje večere članovima njegove Crkve danas. To je ista povlastica koju je Spasitelj udijelio dvanaestorici apostola tijekom svojeg smrtnog službeništva. Učinio je to ponovno kad je pozvao dvanaest učenika nakon svog uskrsnuća da vode njegovu Crkvu.

Sam je Gospodin, kako je zabilježeno u Mormonovoj knjizi, pribavio znamenite svoje beskonačne žrtve i poslužio ih narodu. Sjetite se njega i kako vas on časti kada obavljate svoju svećeničku službu. Dok ga se sjećate, bit ćete odlučni obavljati tu svetu službu što sličnije njemu možete, onako dobro i vjerno kao što je on to činio.⁶

To može postati uzorak u vašem životu koji će povećati vašu moć da budete marljivi u svakoj svećeničkoj službi za koju vas Gospodin priprema i na koju će vas pozvati. Ta će vam odlučnost pomoći pripremiti se za primanje Melkisedekovog svećeništva, koje se u drevna vremena nazivalo »Svećeništvo po redu Sina Božjega«.⁷

A sad želim govoriti onima koji su pozvani i počašćeni služiti u Melkisedekovom svećeništvu. Poput Aronovog svećeništva, Melkisedekovo svećeništvo je više od zadatka da činite ono što bi Gospodin činio. Ono je poziv da postanete kao što je on. Ovo je obećanje:

»Jer, koji su god vjerni sve do postizavanja tih dvaju svećeništava o kojima govorah, i u veličanju poziva svojega, posvećeni su Duhom za obnovu tjelesa svojih.

Postaju oni sinovi Mojsijevi i Aronovi i potomstvo Abrahamovo, i crkva i kraljevstvo, i odabranici Božji.

A tako i oni koji primaju to svećeništvo, mene primaju, riječ je Gospodnja.

Jer tko slugu moje prima, mene prima.

A tko mene prima, prima i Oca mojega.

A tko prima Oca mojega, prima i kraljevstvo Oca mojega. Stoga će mu se dati sve što ima Otac moj.«⁸

Postoji uzorak po kome su svi obnašatelji svećeništva uzdignuti do tog čudesnog blagoslova. Jedno mjesto u Svetim pismima gdje Gospodin daje uzorak za nas je u 107. odsjeku Nauka i saveza:

»Nek, dakle, svatko upozna dužnost svoju, i nek djeluje u službi na koju je postavljen sa svom pomnjom.

Tko je nemaran, nek se ne smatra vrijednim da ostane, i tko ne nauči dužnosti svoje i pokaže se da nije iskušan, nek se ne smatra vrijednim da ostane. Upravo tako. Amen.«⁹

Trebamo naučiti našu dužnost od Gospodina i onda trebamo djelovati sa svom marljivošću, nikada lijeni niti nemarni. Uzorak je jednostavan, ali ga nije lako slijediti. Lako nas je omesti. Čitanje svakodnevnih vijesti može izgledati zanimljivije nego priručnik za svećeničke lekcije. Sjesti i odmoriti se može biti privlačnije nego dogovoriti sastanke za posjet onima koji trebaju našu svećeničku službu.

Kada sam odvučen od mojih svećeničkih dužnosti drugim interesima i kad moje tijelo zahtijeva odmor, tada oživljujuće zavapim sam sebi: »Sjeti se njega.« Gospodin je naš savršeni primjer marljivosti u svećeničkoj službi. On je naš zapovjednik. Pozvao nas je. Ide pred nama. Odabrao nas je da ga slijedimo i da povedemo druge s nama.

Večeras ga se sjećam i to raspiruje moje srce. Ovo je subota uvečer prije uskršnje nedjelje kad se sjećamo njegovog uskrsnuća. Ja se sjećam njegovog primjera u danima prije toga.

Iz ljubavi prema svome Ocu i prema nama, prepustio se patnji izvan sposobnosti smrtnog čovjeka. Rekao nam je nešto od toga što je ta beskrajna žrtva zahtijevala od njega. Sjećate se riječi:

»Jer, gle, ja, Bog, pretrpjh to za sve da ne bi trpjeli oni koji se obrate.

No, ne obrate li se oni, moraju trpjeti kao i ja.

To trpljenje prouzroči da ja, kao Bog, najveći od svih, uzdrhtim od bola, i da krvarim iz svake pore i da mi trpi tijelo i duh – I htjedoh da ne pijem tu gorku čašu, i zgrozih se –

Ipak, slava budi Ocu, ja ispih i dovrših pripreve svoje sinovima ljudskim.«¹⁰

S križa Kalvarije Spasitelj je najavio: »Svršeno je!«¹¹ Tad je njegov duh napustio njegovo tijelo i njegovi su smrtni ostaci bili stavljeni s ljubavlju u grobnicu. Podučio nas je lekciju onim što je činio tri dana u duhovnom svijetu, prije svog uskrsnuća, čega se sjetim uvijek kada sam u iskušenju osjetiti da sam dovršio neki težak zadatak u njegovoj službi i da zaslužujem odmor.

Spasiteljev primjer daje mi hrabrost nastaviti. Njegov trud u smrtnosti bio je dovršen, ali on je ušao u svijet duhova odlučan nastaviti svoje proslavljeno djelo spašavanja duša. Organizirao je rad vjernih duhova na spašavanju onih koji su još uvijek mogli biti učinjeni dionicima milosrđa omogućenog njegovom pomirbenom žrtvom. Sjetite se riječi iz 138. odsjeka Nauka i saveza:

»Već, eto, između pravednika pribra on snage svoje i postavi glasnike, odjenut moću i vlašću, i njima povjeri da pođu i pronose svjetlo evanđelja onima što su u tami, to jest svim dusima ljudskim. I tako se evanđelje propovijedaše mrtvima.

I tako odabrani glasnici pođoše da proglase milosni dan Gospodnji i navijeste oslobođenje sužnjima koji su svezani, a tako i svima onima koji se htjednu obratiti od grijeha svojim i evanđelje primiti.«¹²

Kad god ga se sjećamo, postaje lakše oduprijeti se napasti da želimo odmor od svojih svećeničkih poslova. Sigurno smo ga se sjetili danas, i stoga smo tu da naučimo svoje dužnosti, odlučni da činimo ono što smo pod savezom da ćemo činiti, sa svom marljivošću. I zbog njegovog primjera ustrajati ćemo do svršetka zadatka koje nam daje u ovom životu, i bit ćemo zauvijek predani vršenju volje njegovog Oca, kao što je on bio, i jest.

Ovo je Gospodinova Crkva. On nas je pozvao i pouzdao se u nas čak i u slabostima koje je znao da imamo. Poznavao je iskušenja s kojima ćemo se suočiti. Vjernom službom i kroz njegovo pomirenje možemo početi željeti ono što on želi i biti ono što moramo biti kako bismo blagoslovili one kojima služimo za njega. Kako mu budemo služili dovoljno dugo i s marljivošću, promijenit ćemo se. Možemo postati uvijek više poput njega.

Vidio sam dokaze toga čuda u životima njegovih slugu. Vidio sam to prije nekoliko tjedana u dnevnom boravku vjernog obnašatelja svećeništva.

Poznavao sam ga kao đakona, oca, biskupa i člana predsjedništva okola. Desetljećima sam promatrao njegovu marljivost u služenju Božjoj djeci njegovim svećeništvom.

Njegova se obitelj okupila oko njega u dnevnom boravku. Smiješio se, odjeven u bijelu košulju i odijelo s kravatom. Iznenadio sam se, jer sam bio tamo zato što mi je bilo rečeno da se nalazi usred bolnog liječenja koje ga još nije izliječilo.

Pozdravio me kao što je sigurno pozdravio stotine drugih posjetitelja tijekom života svećeničke službe, nasmijan. Došao sam mu pomoći u iskušenjima s kojima se suočavao, ali kao što se tako često događa u svećeničkoj službi, ja sam primio pomoć i naučio nešto.

Sjedili smo i ugodno pričali. Pričao mi je o tome kako je njegov otac pazio na moju majku dok se približavala smrti. Znao sam za to. Tad sam shvatio da je on kao dječak od svog vrijednog

oca svećenika naučio kako pružati pomoć. Ta me je pomisao učinila zahvalnim za prilike kad sam vodio svoje dječake sa sobom na svećeničke posjete utjehe i blagoslova.

Nakon nekoliko minuta upitao je tiho: »Bi li bilo primjereno zamoliti da mi date blagoslov?« Njegov bivši predsjednik okola, s kojim je služio godinama, pomazao je njegovu glavu uljem posvećenim moću Melkisedekovog svećeništva.

Dok sam pečatio blagoslov, bio sam podučen Duhom Svetim barem dio onoga što je Gospodin već učinio za ovog vjernog obnašatelja svećeništva. Bio je čist, njegovi su grijesi bili oprani. Njegova se priroda promijenila te je želio ono što je Spasitelj želio. Nije se bojao smrti. Želja njegovog srca bila je živjeti da bi služio svojoj obitelji i drugoj djeci Nebeskog Oca koja su ga trebala.

Izašao sam vani u noć zahvalan što sam posvjedočio Gospodinovoj dobroti prema njegovim pouzdano marljivim svećeničkim slugama. On mijenja njihova srca tako da žele ono što on želi i djeluju onako kako bi on djelovao.

Završavam sada s ovim savjetom Gospodinovim svećeničkim slugama. Razmišljajte duboko i marljivo o Svetim pismima i o riječima živućih proroka. Ustrajte u molitvi da vam Duh Sveti objavi prirodu Boga Oca i njegovog voljenog Sina. Tražite da vam Duh pokaže što Gospodin želi da činite. Planirajte to učiniti. Obećajte mu da ćete poslušati. Djelujte s odlučnošću sve dok učinite ono što je tražio. A onda se molite kako biste zahvalili za mogućnost služenja i da biste znali što sljedeće možete učiniti.

Svjedočim da naš Nebeski Otac i Isus Krist žive. Oni su uskrsnula i proslavljena bića koja nas vole i bdiju nad nama. Nebeski glasnici obnovili su ključeve svećeništva proroku Josephu Smithu. Oni su bili preneseni u neprekinutoj liniji do predsjednika Thomasa S. Monsona. Te ključeve obnaša svaki od živućih apostola.

Ostavljam vam svoj blagoslov da možete naučiti osjećati po Duhu veličinu zadatka i obećanja koja ste primili kao zaređeni svećenički sluge u Gospodinovoj istinitoj Crkvi. U sveto ime Isusa Krista. Amen.

NAPOMENE

1. *Teachings of Presidents of the Church: Brigham Young* (1997), 128.
2. *Teachings: Brigham Young*, 128.

3. *Ispunjavanje moje dužnost prema Bogu: Za obnašatelje Aronovog svećeništva* (knjižica, 2010), 5.

4. Matej 3:14

5. Vidi Nauk i savezi 13

6. Vidi 3. Nefi 20:3-9

7. Vidi Nauk i savezi 107:3; vidi i Alma 13:1-9

8. Nauk i savezi 84:33-38

9. Nauk i savezi 107:99-100

10. Nauk i savezi 19:16-19

11. Ivan 19:30

12. Nauk i savezi 138:30-31